

Heti üzenet 2020 január 13

ÖRÖM A HÁZBAN

És az idegeneket, akik az Úrhoz adják magukat, hogy néki szolgáljanak, és hogy szeressék az Úr nevét, hogy néki szolgáljanak; mindenkit, aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és a szövetségemhez ragaszkodókat: Szent hegyemre viszem fel őket, és megvidámítom őket imádságom házában; egészen égő- és véres áldozataik kedvesek lesznek oltáromon; mert házam imádság házában hívatik minden népek számára! Így szól az Úr Isten, aki összegyűjti Izrael elszéledt fiait: Még gyűjtök őhöz, az Ő egybegyűjtötteihez! (Ézsa 56:6-8 Károli ford.)

Első üzenetként azzal szeretnék startolni, hogy Isten imaházában öröm van, az Istennel való közösségünkben meglegedettségnek, és örömnél kell lennie. Illetve, értsük helyesen: ez a normális.

De ne rohanjunk ennyire előre! A hatos versben olyan idegenekről van szó, akiknek a motivációja korrekt, mivel egészségesen érintkeznek az Úrral és szolgálni szeretnék Őt. (Korrektus: megőrzik a szombatot, és ragaszkodnak a szövetséghez) Micsoda különbség Isten szeretetért szolgálni, illetve a szeretetéből szolgálni! Nyilván érezzük a különbséget. Az egyik meg akar felelni, dolgozik a szeretetért, míg a másik annyira túlcserél ettől az isteni szeretettől, hogy képtelen inaktív lenni. Az Úr szeretetéből az olyan emberek tudnak hitelesen szolgálni, akik értik a szombat, és a szövetség lényegét. A 2020-as évre azt kívánom mindenkinek, hogy legyen leleplezve mind a szombat mind pedig a szövetség értelme, szerepe. Akiben nincs erre a két dologra látás, az törvényszerű módon izomból fog dolgozni továbbra is. Értsük meg; Isten már jó előre gondoskodott a mi 2020-as évünkről, sőt neki kész terve van egész életünk ellátásáról. Mikor gondolta ki ezeket a terveket és megoldásokat? Még anno, az örökkévalóságban. Erről szólt az egész teremtés, hogy Isten mindent precízen létrehozott. Hetedik napon hátradőlt, és valahogy így fogalmazhatott magában: „mindenki gondviselése, személyre szabottan készen van. Tervem hogy gyermekeim hitből, látás által átvegyék, amire csak szükségük van. Szövetségre lépek velük, és SOHA senkinek nem fogok kenyér helyett követ adni, hal helyett kígyót, vagy tojás helyett skorpiót!”

Majd, ahogy olvashatjuk is Isten még tovább ment: azt tervezte, hogy gyermekei örömet, érzelmi gyógyulást fognak kapni a házában. Egy valamit azonban le kell, szögezzünk; az imádság háza az Úr tulajdona, ezért, értelemszerűen Ő szabja az etikett szabályokat, és nekünk kell alkalmazkodni azokhoz. Isten házában nem csak öröm, és elfogadottság van tehát, hanem rend is. Nem közeledhetünk Hozzá a magunk elgondolása szerint, hanem magát az Istenkeresésünket is Isten elvárása alapján

gyakorolhatjuk. Ha mindenki úgy keresné, tisztelné az Urat, ahogy jó kedve, tartja, óriási káosz támadna. Ezért is figyelmeztet a Szent Szellem Pálon keresztül: **„minden illő módon (ékesen) és rendben történjék.” (1Kor 14:40 Vida ford.)**

Isten terve hogy gyermekein az öröm kenete nyugodjék meg minden újjászületett hívőn aki csak szereti az Úr nevét.. Ezen a ponton hadd említsek meg néhány gondolatot. Mégpedig hogy egészen bizonyos vagyok abban, hogy valamennyien szeretjük az Úr nevét, de ez a szeretet sokszor csak bizonyos nevekre korlátozódik, és bizonyos tulajdonságokra. Mert amikor nem úgy mutatkozik be az Úr, ahogy eddig megszoktuk, az elriaszt bennünket. De hadd mondjam el! Az Úr értünk jött, és nem ellenünk! Szeretné, ha megismernénk, sőt egész életünk középpontjában az Ő megismerése állna. Az imádság házában nem élhetünk úgy, hogy elutasítjuk a hozzánk szólót, mert a hozzánk szóló a maga teljességéből beszél. Krisztus akkor is az örömben, és nyugodalomba akar bevinni, amikor (például) mint Ítéző Bíránk jelenik meg. Amennyiben elutasítjuk, akkor az elutasítás hátterében nem csak igénytelenség, vagy félelem húzódik meg, de az emberi szív konoksága is.

Mind e közben, vagy, inkább mindennek dacára Isten nem adja fel, és az Eklézsiát, az egyéni életet, olyan szintekre, és magasságokba akarja, felemelni, ahol a hívő elmondhatja: hegyen épített város vagyok! Stabil, Kősziklára épített, a hegy csúcsán pedig minden másképp látszik, mert a topon vagyok, mert a menny atmoszféráját lélegzem be. Isten felnyitotta a szememet, a szívemet megújította imádsága házában, mely ugyancsak hegycsúcson helyezkedik el! Ez a ház épp úgy nyilvánvaló minden nemzet előtt, ahogy képtelenség elrejteni a hegycsúcson élő Eklézsiát.

Isten, mivel nem kispályás, ezért soha nem kicsiben gondolkodik, hanem az örökkévalóság perspektíváiban. Ezeket csak akkor fogjuk megérteni, ha engedjük, hogy hegycsúcsra vigyen, felemeljen Önmagához, a Vele való szoros kapcsolatba. Fakadjanak fel az öröm forrásai, és tapasztaljuk meg, hogy az Úr öröme nem csak örömünk, de az erősségünk is. Isten szorosságban kíván lenni a szívünkkel, ezért soha de soha ne szigetelődjünk el Tőle. Imádkozom, hogy amikor önmagunkra tekintünk, akkor az életünket, ne egy, vagy két év távlatában lássuk csak előre, hanem merjünk az örökkévalóságban gondolkodni. Szóljon a kijelentés a szent hegyen, szóljon a kijelentés az Úr házában, mi pedig soha ne utasítsuk el a hozzánk szólót! Higgyük el; hatalmas dolog, ha ma az Úr szóba áll valakivel, ne bagatellizáljuk el a közeledését. Ne legyünk űzött vadak, megkeseredve, szétszórva, űzöttek, mint Izrael népe volt a megkeseredés pusztájában. Isten azt ígérte, hogy összegyűjti Izrael szétszéledt fiait, ez az ígélet beteljesedni látszik már jó ideje, hiszen mindenki, aki csak szereti az Úr nevét tiszteletben tartván a szombatot, és a szövetséget, vágyva vágyik a kapcsolatra, a kapcsolódásra. A fiak találka helye pedig 2020-ban Isten imádságháza lesz a Szent hegyen.

Tergulicza Eszter